

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos I. — Izdan in razposlan dne 1. januarja 1879.

1.

Trgovinska pogodba od 16. decembra 1878,

med Avstro-Ogerskim in cesarstvom nemškim.

(Sklenjena v Berlinu dne 16. decembra 1878, po Njegovem ces. in kr. apostolskem Veličanstvu pritrjena v Gedelovu dne 29. decembra 1878 in v obojstranskih pritrdelih izmenjana v Berlinu dne 31. decembra 1878).

M i F r a n c J o ž e f P r v i,

po milosti Božji cesar avstrijski,

apostolski kralj ogerski, kralj češki, dalmatinski, hrvaški, slavonski, gališki, vladimirski in ilirski; nadvojvoda avstrijski; véliki vojvoda krakovski, vojvoda lotarinški, saleburški, štirski, koroški, kranjski, bukovinski, gornje-sleški in dolnje-sleški; véliki knez erdeljski; mejni grof moravski; pokneženi grof habsburški in tirolski itd. itd. itd.

dajemo na znanje in poročamo :

Ker je med Našim pooblaščencem z ene in pooblaščencem Njegovega Veličanstva nemškega cesarja, kralja pruskega z druge strani, v namenu da se razmeri trgovine in občenja med obojstranskimi ozemlji vnovič uravnajo, bila v Berlinu dne 16. decembra 1878 sklenjena in podpisana naslednja iz 27 členov in ene priloge sestojéča trgovinska pogodba, katera slove od besede do besede takó:

Njegovo Veličanstvo cesar avstrijski, kralj česki itd. in apostolski kralj ogerski, z ene strani

in

Njegovo Veličanstvo nemški cesar, kralj pruski, z druge strani želeč, povzdigniti trgovino in občenje med obojestranskimi ozemlji, sta po odpo-vedi trgovinske in carinske pogodbe od 9. marcija 1868 sklenila, v ta konec napraviti novo pogodbo, ter sta za svoja pooblaščenca imenovala, namreč:

Njegovo Veličanstvo cesar avstrijski, kralj česki itd. in apostolski kralj ogerski:

Svojega poslov opravnika grofa Antona Wolkenstein-Trostburg,

Njegovo Veličanstvo nemški cesar, kralj pruski:

Svojega državnega tajnika vnanjega urada, državnega ministra Bernarda Ernsta pl. Bülow-a, katera sta, podavši drug drugemu svoji pooblastili, najdeni, da so dobre in pravšne oblike, dogovorila in sklenila naslednjo trgovinsko pogodbo:

Člen 1.

Pogodniki se zavezujejo, da vzajemnega občenja med svojimi deželami ne bodo ovirali z nikakimi prepovedmi gledé vvoznje, izvoznje ali prevoznje.

Izjeme od tega so dopuščene samo:

- a) pri tabaku, soli in strelnem prahu ali smodniku;
- b) iz zdravstveno-policijskih ozirov;
- c) gledé na vojne potrebščine v izrednih okoliščinah.

Člen 2.

Gledé na iznosek, zavarovanje in pobiranje vvoznine in izvoznine, in takó tudi gledé na prevoznjo ne sme nobeden od obeh pogodnikov ravnati s tretjimi državami prijazneje (ugodnejše), nego ravná z drugim pogodnikom. Za to se ima vsaka ugodnost, katera bi se na to stran podelila tretjim državam, brez vračila dodeliti ob enem tudi drugemu pogodniku.

Izumljejo se od tega pravila:

1. tiste ugodnosti, ki jih eden izmed pogodnikov dodelí sosedni deželi v olajšanje trgovine z ondi pridelovanim živežem in rečmi domače obrtnosti za neke meje in za prebivalce posameznih predelov;
2. ugodnosti, katere je eden izmed obeh pogodnikov dodelil s colnim edinstvom, ki se je ali bi se pozdaj sklenilo.

Člen 3.

V vsaki izmed pogodbenih držav naj povračilo izvoznine dovoljeno pri izvozu nekaterih izdelkov nameščuje samo cole ali notranje davke, kateri so se plačali od omenjenih izdelkov ali pa od robe, iz katere so narejeni. Večjih daril (premiij) izvoznih ista povračila ne smejo obsegati. O kaki premeni v znesku teh povračil ali v razmerju istih k colu ali notranjim davkom imajo si pogodniki eden drugemu naznanila dajati.

Člen 4.

Od blaga, katero se skoz državo enega pogodnika izvaža ali v državo drugega pogodnika prevaža, ne sme se pobirati nikaka prevoznina.

Ta domemba veljá takó za blago, katero se prevaža, po tem ko se je pretovorilo ali po tem ko je kje shranjeno ležalo, kakor tudi za blago, katero se neposrednje prevaža.

Člen 5.

Da se še bolj olajša vzajemno občenje, dovoljuje se z obeh strani prostost vvoznine in izvoznine, ako je istovetnost izvoženih in nazaj vvoženih reči nedvomna, namreč:

- a) za blago (razen potrošnih reči), katero se vozi iz svobodnega občenja v okolišu enega pogodnika v ozemlji drugega na male ali velike sejme, ali katero se na negotovo prodajo zunaj sejmskega občenja pošlje iz države enega pogodnika v državo drugega, pa se tu ne dá v svobodno občenje, ampak odloži pod kontrolo colne gosposke v javnih založiščih (skladiščih, magazinih itd.), in tako tudi muštrom, ki jih prineso trgovski potniki za vse te predmete, ako se v dobi poprej odločeni pripeljejo nazaj nerazprodani;
- b) za živino, katera se goni na sejme druge države pogodnice ter se prižene od ondod zopet nazaj neprodana.

Člen 6.

V uredbo sosednega občenja zarad požlahtnjenja blaga med ozemlji obeh pogodnikov ustanavlja se, da bodo vvoznih in izvoznih davščin proste:

- a) preje in tkanine domačega dela, ki se vnesó v ozemlje drugega pogodnika zarad priprave ali podelave in po dovršenem delu nazaj pridejo, in to preja in tkanina, ki se ima prati, beliti, barvati, valjati, prirediti ali apretirati, tiskati in vesti, preja v striženom (tudi omočenem) osnutku s dotično potrebno prejo za narejo tkanin, in pa preja (s potrebnimi priteklinami vred) za čipke in pasarsko blago;
- b) vsakovrstni predmeti, ki se zarad priredbe izvažajo in po tem nazaj vvažajo;
- c) drugo blago in drugi predmeti, kateri se izvažajo zarad obdelovanja ali podelovanja v mejnem okraji ter vnovič vvažajo, ne izpremenivši bitnega svojstva in v trgovini navadnega imena.

Ali v vseh teh slučajih je prehod blaga navezan na ta pogoj, da je moči v čisto djati istovetnost izvažanih in vnovič vvažanih reči.

Člen 7.

Gledé na colno ravnanje zastran takega blaga, katero je podvrženo colnijskemu opraviilu s spremnicami, dopušča se s tem vzajemna polajšba občenja, da ní treba po tem, ko je blago iz ene pogodbene države prišlo na ravnost v drugo državo, odvzeti zapire ali pa napraviti kako drugo, ali odložiti blago, če je le izpolnjeno vse, kar je na to stran dogovorjeno. Sploh naj se blago pri colnijah kakor hitro je mogoče odpravlja.

Člen 8.

Pogodniki se bodo tudi v prihodnje prizadevali, da postavijo svoje nasprotne mejne colnije, kjer bodo okolnosti dopuščale, na enem in istem mestu tako, da se ob prehodu blaga iz enega colnega okoliša v drugi morejo uradna dela h krati opraviti.

Člen 9.

Notranje davščine, katere so v eni izmed pogodbenih držav, bodi na račun države bodi na račun občin in korporacij združene z napravljanjem, prirejevanjem ali s potroškom kakega izdelka, ne smejo se pod nikakim izgovorom nakladati na izdelke druge države ní veče ní nadležnejše, nego so naložene na istoimene izdelke lastne dežele.

Člen 10.

Pogodniki se zavezujejo, da bodo tudi v prihodnje za ubrambo in pokaznitev kontrabanta v njih ozemlje ali iz njihnega ozemlja, sodelovali s primernimi sredstvi in da bodo v veljavnosti držali kazenske postave, izdane v ta namen, da bodo dajali pravno pripomoč, da bodo nadglednim uradnikom druge države dopuščali gonjenje prestopnikov v njih deželo, in da jim bodo po davkarskih, colnih in policijskih uradnikih, kakor tudi po občinskih županstvih dajali vsako potrebno pojasnilo in pomoč.

Colni kartel (dogovor), sklenjen po meri teh splošnih določb, zapopaden je v prilogi A.

Za omejne vode in za take obmejne kraje, kjer se dežele pogodnikov držé tujih držav, bodo ostale v veljavnosti že dogovorjene mere ali naredbe zaradi vzajemnega podpiranja pri nadgledni službi.

Člen 11.

En pogodnik bo pripuščal pomorske ladije drugega pogodnika in tovore teh ladij pod tistimi pogoji in za tiste davščine, pod katerimi in za katere pripušča svoje pomorske ladje. To velja tudi za obrežno vožnjo ali brodarstvo.

Državljanstvo ladij vsakega pogodnika ima se soditi po postavah njihne domovine.

V oziru, kako se izkazuje tovornost ali moč ladij ene države, bodo pri ustanovljevanju brodarstvenih in pristaniških davščin v drugi državi dovoljne merovnice (izmerna pisma), veljavne po postavah njihne domačije, ter ne bode nikake redukcije merovnic, dokler ostanejo v moči domembe o vzajemni enaki veljavnosti merovnic, napravljene v letu 1872 z dopisovanjem.

Člen 12.

Od ladij ene pogodbene države, ki v nesreči ali sili pridejo v pristanišča pomorska druge države, nima se jemati nobena davščina, če ne ostanejo v pristanišču dalj časa nego treba in ondi ne začno trgovine.

Od blaga na morju poškodovanega ali na breg vrženega, s katerim je bila natovorjena ladija enega pogodnika, bode drugi pogodnik samo takrat davščino jemal, ako isto blago prejde v potrošek; toda pod pridržkom otetnine, če bi komu šla.

Člen 13.

Voziti se po vseh vodnih cestah, naj bodo od prirode ali umetno napravljene, v okolišu pogodnikov, bode kapetanom ladij in ladijam, spadajočim k eni ali drugi omenjenih držav, dopuščeno pod istimi pogoji in za iste davščine od ladije in tovora, pod katerimi pogoji in za katere davščine je to dopuščeno kapetanom in ladijam lastne države.

Člen 14.

Rabiti velike in druge ceste, kanale, zapornice, brodnišča, mostove in otvore od mostov, pristanišča in premišča, znamenja in svečavo na vozni vodi, vodiče, žrjave in vage, skladišča, po tem zavode za otetbo in shrambo blaga na ladijo natovorjenega, in tako dalje, na kolikor so te naredbe in naprave odločene za javno občenje, — smeli bodo dotičniki druge države pod istimi pogoji in za iste pristojbine, pod katerimi pogoji in za katere pristojbe je to dopuščeno ljudem lastne države, in sicer brez razločka, ali rečene naprave ravnajo in opravljajo države same ali pa kateri zasebni imetniki.

Davščine se pa smejo jemati samo kadar kdo v resnici porabi te naprave, s pridržkom kakih dopuščenih, drugačnih odločb gledé na reči, ki se tičejo svečave na morju in pa vodičev (pilotov).

Cestnine za občenje prek deželske meje ne smejo na omenjenih cestah po razmerju daljav biti večje, nego so gledé na občenje, ki je utesnjeno na lastno državno ozemlje.

Člen 15.

Po železnicah se mora, kar se tiče časa, kdaj, cene, po čem, in načina, kako se reči pošiljajo, z državljeni enega pogodnika in blagom njihovim ravnati tako, kakor z državljeni in blagom drugega pogodnika. Zlasti naj se z blagom, katero z ozemlja enega pogodnika prehaja na okoliš drugega pogodnika ali ki se prevaža skozi ta okoliš, ne dela neugodnejše, kar se tiče odprave in vozne cene, nego se dela z blagom, katero z okoliša dotičnega pogodnika izhaja ali na njem ostaja.

Prepovedana je uporaba ne razglašanih tarif železnocestnih za vožnjo blaga z ozemlja enega pogodnika na ozemlje drugega, kakor tudi za prevoz na ozemlje ali iz ozemlja drugega pogodnika. Razglašene tarife naj se povsod in za vsakega enakomerno uporabljajo brez vseh nerazglašanih povračil (rabatov, refakcij it.). Pogodnika si bosta prizadevala, da se železnocestne uprave, ki bi to določilo prestopile, primerno pokaznijo.

Za prehod ljudi in blaga, ki se neprekidno po železnicah med postajami, ki leži v ozemljih enega pogodnika, vrši znotraj tega ozemlja, naj bodo tarife v zakoniti deželski veljavščini te ozemlja tudi tedaj, kadar bi železnocestna zveza, uporabljena za rečeni prehod, celoma ali deloma bila podvržena železnocestnemu zavodu, kateri ima svoj sedež v ozemlju drugega podjetnika.

Na stikih in kolikor ide zgolj za občenje med obmejnimi obojestranskimi postajami, naj se o pobiranju pristojbin dolžnih za vožnjo ljudi in blaga tudi tedaj, kadar tarifa ne slove na postavno deželsko veljavščino pobirajočega urada, denar, kakor je dopuščen po postavah tiste dežele, v kateri leži pobirajoči urad, jemlje v plačilo z ozirom na vsakokratno vrednost, ki jo ima po kursu.

To uravnano jemanje denarja za plačilo naj nikakor ne predsega v domembu dotičnih železnocestnih uprav o obračunu.

Člen 16.

Pogodniki si bodo prizadevali, da se železnice, katere se na kakem mestu stikajo, s šinami neposrednje sklenejo in da bodo vozila mogla prehajati z ene železnice na drugo, ter tako da se kolikor je mogoče olajša odpravljanje blaga po železnicah v njihovih okoliših.

Pogodniki se bodo poganjali za to, da obojestranske železnocestne uprave vvedó preme ali neposrednje odprave (ekspedicije) ali direktne tarife v vožnji ljudi in blaga, čim in kolikor se obema stranema vzvidi da bi bilo dobro.

Za premo ali neposrednje občenje pridržava se neposrednjemu dovprašaju obojstranskih pristojnih vrhovnih nadzornih oblastev postaviti edina določila o prevažanji, seosebno pa o rokih, v katerih se ima blago dostaviti.

Člen 17.

Pogodniki se zavezujejo, železnocestno vožnjo med obojstranskim ozemljem ohraniti narušajev in ovir.

Gledé železnocestnih vozil, ki so na občenji iz okolišev enega pogodnika prešla v okoliše drugega, ne bodo se, v le-teh okoliših zarad kakoršnih koli terjatev in iskovin soper železnocestni zavod, kateri je lastnik rečenih vozil, dovoljevale zasega, prepoved, rubljenje, sekvestracija niti katera druga kakoršna koli, če tudi samo provizorna zavarovalna ali zvršilna naredba bodi sodnim bodi upravnim putem.

Železnocestni vozovi, v katerih so bili voženi konji, mule, osli, goveja živina, ovce, koze ali svinje, morajo se, če se po tem hočejo uporabiti za prevožnjo živine imenovanih vrst z ozemlja enega pogodnika na ozemlje drugega, poprej podvreči očistilnemu (razkužilnemu) ravnanju, ustanoviti se imajočemu s posebnim dogovorom, katero bode dovoljno, da se kake vóz držeče se kužnine do dobrega pokončajo.

Člen 18.

Kjer so na njih mejah železnice s šinami na ravnost sklenjene in kjer neposrednje prehajajo z ene na drugo železnico, bodo pogodniki dopustili tudi to, da blago, vvoženo na vozovih, ki se dado po predpisu zapreti, in odpravljeno na istih vozeh notri v deželo na tako mesto, v katerem se nahaja za odpravo poplaščenca colnija ali davkarija, bode oproščeno od vpovedi (deklaracije), raztovoritve in pregledbe (revizije) na meji, kakor tudi od zapiranja posamnih kosov (bal), če se izročé tovorni popiski in vozni listi, ter je s tem blago za vvoz napovedano.

Blago, ki se skoz okoliš ene pogodbene države iz okoliša ali v okoliš druge brez pretovarjanja prevaža na takih železniških vozovih, kateri se po predpisu zapirajo, bode oproščeno od vpovedi, raztovoritve in pregledbe, kakor tudi od zapiranja posamnih kosov, in sicer v notranjih krajih, in tako tudi na meji, ako se izročé tovorni popiski in vozni listi, ter se s tem blago za vvoz napové.

Toda po teh določbah se dela samo pod tem pogojem, da so dotične železniške uprave dolžne skrbeti za to, da vozovi o pravem času dospejo z nepokvarjeno zapiro k odpravnemu uradu notri v deželi ali k uradu, kateri je na izhodu.

V kolikor je kateri pogodnik dogovoril s tretjimi državami gledé na odpravo colno še večje polajšbe od teh tukaj omenjenih, imajo te polajšbe, pod pogojem vzajemnosti, veljati tudi pri občenju z drugim pogodnikom.

Člen 19.

Podložniki pogodnikov naj bodo vzajemno izenačeni popolnoma z domačimi državljani gledé na nastop in zvrševanje trgovine in obrta in gledé na davščine od tega. Pri obiskovanju sejmov in trgov zarad trgovanja in pa prodajanja lastnih pridelkov ali izdelkov naj se pa s podložniki drugega pogodnika dela prav tako, kakor z lastnimi.

Zgornja določila ne veljajo za lekarski, mešetarski in obhodni obrt s pohišnim kramarstvom vred.

Trgovci, fabrikanti in drugi obrtniki, kateri izkažejo, da v državi, v kateri imajo svoje stanovašišče, plačujejo postavne davščine za delo, s katerim se pečajo, ne bodo dolžni v drugi pogodbeni državi plačevati nikake druge davščine za to, če bodi sami ali po ljudeh, ki v njih službi potujejo, samo reči nakupujejo ali naročnikov iščejo, noseč s sabo same ogledke (muštre).

Podložniki enega pogodnika, kateri se pečajo z vozarstvom, z vožnjo po morju ali po rekah izmed mest od različnih držav, ne bodo za to svoje delo v okolišu drugega pogodnika podvrženi obrtnijskemu davku.

Na ozemlju enega pogodnika pravno obstoječe delničarske družbe, komanditske družbe na delnice in vsakovrstne zavarovalnice pripuščajo se na ozemlju drugega pogodnika po meri ondukajšnjih zakonitih in reglementarnih določil k poslovanju in iskanju svojih pravic pred sodiščem.

Člen 20.

Zastran znamenj ali etiket, ki se dado blagu in zastran zavoja, v katerega se bo devalo, gledé fabriških ali trgovskih mark, muštrov in modelov, potem iznajdbenih patentov, bodo podložniki ene pogodne države v drugi uživali tisto obrano, kakor domači državljani. Vendar morajo pripadniki vsakega izmed pogodnikov izpolniti uvete in formalnosti, ki jih na ozemlju drugega pogodnika pišejo postave in ukazi.

Fabriške in trgovske marke bodo pripadnikom drugega pogodnika samo toliko in dotle branjene, dokler in kolikor oni v domači državi to brambo uživajo.

Člen 21.

Pogodniki si eden drugemu dovoljujejo pravico, imenovati konsule v vseh tistih pristaniščih in tržiščih drugega pogodnika, kjer koli bivajo konsuli od katere tretje države.

Ti konsuli enega pogodnika bodo, pod pogojem vzajemnosti, uživali v okolišu drugega pogodnika vse tiste posebne pravice, oblasti in oprostitve, ki jih uživajo ali uživali bodo konsuli katere bodi tretje države.

Člen 22.

Vsak pogodnik bode svojim konsulom na tujem naložil dolžnost, državljanom drugega pogodnika tam, kjer le-ta nima za-nje svojega konsula, ravno tako obrambo in pomoč dajati in za iste pristojbine, kakor lastnim državljanom.

Člen 23.

Pogodniki si dopuščajo eden drugemu pravico, da en pogodnik sme na colnije drugega pošiljati uradnike v ta namen, da se ondi seznanijo s tem, kako colnije gledé na colstvo in na čuvanje mej ravna in delajo, k čemur se tem uradnikom ima dragovoljno vsaka prilika dajati.

O držanju računov in o statistiki v obeh colnih okoliših bodo si pogodbene države ena drugi dajala vsa poželena razjasnila.

Člen 24.

Pričujoča trgovinska pogodba bode z ozirom na pogodbo o colnem in davkovnem edinstvu, obstoječo med avstro-ogersko monarhijo in kneževino Liechtensteinsko, veljala tudi za to knežijo.

Veljala bode dalje i za veliko vojvodino luksemburško, dokler bode spadala v nemško colno okolijo.

Člen 25.

V tistih posamnih krajih pogodbenih držav, ki so izvzeti iz njih colne okolije, ne bode, dokler ostanejo izvzeti, veljalo to, kar je v členih 5 in 6 pričujoče pogodbe dogovorjeno.

Člen 26.

Pričujoča pogodba bo počenshi od 1. januarja 1879 stopila v veljavnost in na mesto trgovske in colne pogodbe od 9. marcija 1868. Veljala bode do 31. decembra 1879.

Člen 27.

Ratifikacije pričujoče pogodbe je v Berlinu izmenjati brž, kakor se bode moglo.

V dokaz tega sta obojostanska pooblaščenca pričujočo pogodbo podpisala in pritisnila na-njo vsak svoj pečat.

Tako storjeno v Berlinu, 16. dne meseca decembra v letu tisoč osemsto sedemdeset osmem.

(L. S.) **A. Wolkenstein** s. r.

(L. S.) **B. Bülow** s. r.

Colni dogovor (kartel).

Priloga A.

§ 1.

Vsak izmed pogodnikov se zavezuje, da si bo po sledečih odločbah prizadeval, da se ubranijo, pozvedo in kaznijo prestopi (§§. 13 in 14) colnih postav druge države.

§. 2.

Vsak izmed pogodnikov bode svojim postavljenem, katerih delo je, prestopne njegovih lastnih colnih postav braniti ali ovajati, nalagal dolžnost, da bodo, čim zvedo, da kdo namerja prestopiti take postave drugega pogodnika ali da jih je prestopil, takšen prestop v prvem primeru z vsemi jim pastavno danimi pomočki kolikor je mogoče gledali ubraniti, v obeh primerih pa kakor hitro se da le-to naznanilo domači colni ali davkarski gosposki (v nemškem cesarstvu: velikim colnijam ali davkarijam, na Avstro-Ogerskem: velikim colnijam ali pa komisarjem finančne straže).

§. 3.

Colne in davkovske gosposke enega pogodnika naj brž kakor zvedo za kak prestop colnih postav drugega pogodnika to poročé v §. 2 omenjenim colnijam

ali davkarijam tega drugega pogodnika ter naj jim dado vsako koristno pojasnilo, ki se nanaša na dotični dogodek, kolikor jim je mogoče dobiti ga.

§. 4.

Pobiravni uradi pogodbenih držav imajo višim colnim ali davkarskim uradnikom, katere je druga država za to pooblastila, vselej na njihno zahtevanje dopustiti, da v uradu pregledajo z izkazi in prilogami vred registre ali razdelke registrov, kateri kažejo prevažanje blaga iz te druge države in va-njo in pa na meji iste.

§. 5.

Colnim in davkarskim uradnikom na meji med obema pogodnima državama naj bo naročeno, da se gledé na ubrambo in zasledbo kontrabanta iz ene in druge strani dragovoljno drug drugega podpirajo, ter si v isti namen ne samo svoje opazbe vzajemno podajajo v najkrajši dobi, temuč tudi med sabo vedejo se kakor prijateljski sosedje ter se od časa do časa in o kaki posebni priliki posvetujejo, kako bi se kaj dalo najbolje opraviti.

§. 6.

Colnim in davkarskim uradnikom pogodbenih držav naj bo dopuščeno, da pri zasledovanju kakega kontrabantarja ali pri pozvedovanju predmetov ali sledov kakega prestopa colnih postav svoje države gredo v ozemlje druge države spričo tega, da ondotnim županom ali gosposkam predložé naredbe za pozved dogodka in storivca in pa za zavarovanje dokaza potrebne, nabiro vseh dokazov gledé na storjeno ali poskušano prikratbo cola, kakor tudi po okolnostih začasno zadržbo blaga in zaprtje storivcev.

Take predloge morajo župani in gosposke te ali óne pogodbene države izpolnjevati tako, kakor smejo in so dolžni storiti, kadar se sumi ali zasledi kak prestopok colnih postav svoje lastne države. Tudi sme pristojna gosposka ene države colne in davkarske uradnike druge države zaprositi po njih viši gosposki, da povedo okolnosti, ki se nanašajo na prikrato cola, bodi pred óno ali pred pristojno gosposko svoje lastne države.

§. 7.

Ní ta ní óna pogodbena država ne bo trpela v svojem ozemlju takih društev, ki bi po kontrabantu spravljala blago v drugo državo, niti potrdila (poveljavila) pogodeb, katere bi se sklenile za to, da se odvrne škoda, katera bi po kakem kontrabantnem podvzetju imela nastopiti.

§ 8.

Vsak izmed visokih pogodnikov ima dolžnost, na to gledati, da se tako blago, katero je namenjeno, kakor se vidi, za skrivno (kontrabantno) kupčijo v drugo državo, ne nakupuje na meji te države ali ne poklada v hranišča brez zadostne varnosti zastran kake krive rabe, katere bi se bilo bati.

V mejnem okraju se imajo založišča (hranišča) tujega nezacolanega blaga dopuščati samo na takih mestih, kjer je kaka colnija, in v tem primeru morajo se taka hranišča djati pod zapiro in prigled colne gosposke.

Ako bi pa v posamnih primerih ne bilo mogoče napraviti uradne zapire, morajo se namesti nje zaukazati druge prigledne naredbe, ki bi kolikor je moči, varnost dajale. Tujega zacolanega in domačega blaga sme le toliko v mejnem okraju biti, kolikor se ga potrebuje za dopuščeno kupčijo, t. j. za kupčijo, katera se ravná po potrošku posamnih krajev svoje lastne dežele. Ako nastane sumnja da je več blaga te vrste v zalogi nego ga je po rečenem potreba, in katero bi utegnilo biti namenjeno za kontrabant, morajo se taka hranišča, kolikor to dopuščajo postave, postaviti pod posebni prigled colne gosposke, da se ubrani kontrabant.

§. 9.

Vsak pogodnik ima dolžnost, skrbeti za to:

- a) da colni ali davkarski uradi blago, katerega vvoz ali prevoz je v drugi državi prepovedan, odpravljajo v isto državo samo takrat, kadar se pokaže posebno dovoljenje od ondod;
- b) da colni in davkarski uradi blago, katero je v drugi državi podvrženo vvoznini in je namenjeno va-njo, odpravljajo tjekaj ali previdijo z izkazi
 1. samo za cesto k taki vhodni colniji druge države držecho, katera ima dovoljno oblast,
 2. da tako blago od izhodnih colnij ali izkaznih uradov odhaja samo o takem času po dnevu, da pride na óno stran meje o času tam dopuščenem, in
 3. da se ubrani vsaka nepotrebna zamuda med izhodnim ali izkaznim uradom in mejo.

§. 10.

Tudi bode vsaka država naredila, da se varščine, dane ji za to, da se neizpečano blago more zopet izpeljati, rešujejo še le po tem, in tako isto, da se izvoznina še le po tem odpušča ali povračuje, kadar se s spričevalom vhodne colnije dokaže, da se je blago v popred omenjeno sosedno državo prepeljano ondi napovedalo. Mejne colnije si bodo vsak teden ena drugi podajale poverjene pregledke iz colnih registrov, kateri kažejo pleme in množino takega za izvoz odpravljenega blaga.

§. 11.

Predno se izvede, kar je ustanovljeno v §. 9 pod b), in §. 10, bodo se pogodniki dragovoljno med sabo dorazumeli zastran potrebnega števila napovednih in pobiravnih uradov, odločenih za prehod blaga na vkupni meji, in zastran oblasti, ki naj se dado tem uradom, po tem zastran ur, katere se jim bodo, če so med sabo v neposrednjem odnašaju, soglasno predpisale za odpravo blaga, in tudi zastran uradnega spremljanja tje do ónostranskega napovednega urada, ki se bo po potrebi zaukazovalo za izvažano blago, in zadnjič zastran posebnih naredeb gledé na vožnjo po železnicah.

§. 12.

Vsak izmed pogodnikov ima v §§. 13 in 14 omenjene prestopne colnih postav drugega pogodnika prepovedati ne samo svojim državljanom, ampak tudi vsem takim, ki v njegovi državi samo nekaj časa prebivajo ali se le ta čas v nji nahajajo, zažugovaje jim kazni v tistih paragrafih postavljene. Oba pogodnika se zavezujeta vzajemno, skrbeti za to, da se bo v njunem okolišu pazilo na tiste državljane drugega pogodnika, zastran katerih leti sum da se pečajo s kontrabantom.

§. 13.

Prestope vvoznih, izvoznih in prevoznih prepovedi druge države in colne kakor tudi davkovne prikratbe, t. j. taka dela ali nepostavna opuščenja, po katerih druga država izgubi vvoznino ali izvoznino, ki ji gre po postavah, ali bi jo izgubiti utegnila, če bi se ne bilo delo ali nepostavno opuščenje odkrilo, ima vsaka država pogodnica, kakor se ji zdi dobro, kazniti ali z odvzetjem stvari prestopa, po okolnostih s plačilom nje polne vrednosti, in zraven tega s tistimi globami ali kaznimi na premoženju, katerim so podvrženi taki ali podobni prestopi nje lastnih davkovnih postav.

V tem drugem primeru ima se iznosek kazni, kolikor se ravná po prikračenih davščini, odmerjati po tarifi tiste države, katere davkovna postava je bila prestopljena.

§. 14.

Zoper take prestope colnih postav, izdanih v drugi državi, s katerimi, kakor se dá dokazati, ni bila prestopljena vvozna, izvozna ali prevozna prepoved niti je bila protipravno prikračena katera davščina, ali katerih namen ni meril na tako prikrato, naj se postavijo dovoljne globe, ki jih v gotovih mejah določuje kazenski sodnik po svoji sprevidnosti.

§. 15.

Vsled tega kartela ni noben pogodnik dolžan, zažugovati kazni zapora ali kazni v delu (razen kjer bi krivec po njegovih lastnih davkovnih postavah za globo, katere ne more plačati, imel v zaporu sedeti ali pa delati), niti kazni na poštenju, odvzetja obrtnijskih pravic ali — za poostrenje kazni, — naznanila izrečenih obsodeb.

§. 16.

Nasproti se ne sme izključiti ali utesniti po kazenskih odločbah, katere se bodo ustanovile po §§. 12—15, postavno kaznjevanje kakih drugih prestopkov, pregreškov ali hudodelstev, ki bi se utegnili storiti pri prelomu colnih postav druge države, kakor bi bile n. pr. razžalitve, postavam nasprotni upor, pretnje ali posilnosti, izopake, podkup ali izsilovanje itd.

§. 17.

Prestope colnih postav druge države ima na predlog pristojne gosposke ravno te države vsak pogodnik dati preiskovati in postavno kazniti po istih postavah in takisto, po katerih in kakor se preiskavajo in kaznijo prestopi njegovih lastnih takšnih postav,

1. ako je obdolženec ali državlján tiste države, katera ga ima preiskovati in kazniti, ali

2. če obdolženec ni samo o času prestopa v ti državi da si tudi le nekoliko časa prebival ali je prestop storil, bivajoč v ti državi, temuč je v ti državi tudi zasačen, brž kakor dospé predlog zastran njegovega preiskovanja ali po tem;

v primerljaju pod 2. omenjenem pa vendar samo takrat, če obdolženec ni državlján tiste države, katere postava bi bila po obdolžencu prestopljena.

§. 18.

Zastran preiskav, omenjenih §. 17 ima tista sodnija, iz katere okoliša je bil prestop storjen, in pa sodnija, v okolišu katere obdolženec stanuje ali — če je

unanjik — začasno prebiva, v toliko biti pristojna, v kolikor zoper ravno tega obdolženca spričo istega prestopa ne teče pri kaki drugi sodnji pravda niti je po končnem razsodku dognana.

§. 19.

Pri preiskavah, omenjenih v §. 17 mora se uradnim pozvedbam gosposk ali državnih uradnikov druge države dajati ravno tista dokazna moč, katera se daje v enakih primerih uradnim pozvedbam gosposk ali uradnikov svoje lastne države.

§. 20.

Troški kazenske pravde začete pod §. 17 in zvršila kazni imajo se odločevati in nalagati po istih vodilih, ki veljajo za kazenske pravde v enakšnih prestopih postav lastne države.

Za medčasno izplačilo teh troškov skrbi država, v kateri se opravlja preiskovanje.

Take stroške za pravdo in za zvršitev kazni, katere bi, da se je pravda godila spričo kakega prestopka lastnih davkovnih postav, na zadnje plačala ona država, naj povračuje, — če se ne dado iztirjati od obdolženca niti založiti z odrajtanimi globami (§. 21), ta država, katere gosposka je predložila preiskovanje.

§. 21.

Zneski v denarjih, kateri se iztirjajo od obdolženca vsled kazenske po §. 17 začete pravde, ali kateri se nabere za prodane prestopne stvari, naj se rabijo in obračajo za to, da se ž njimi poplačajo najpred zaostali sodni troški, po tem davščine drugi državi odtegnjene in zadnjič kazni ali globe.

Zastran zadnjič omenjenih določuje tista država, v kateri se je pravda vršila.

§. 22.

Preiskava, začeta po §. 17, mora se, dokler še ni izrečena pravnoveljavna razsodba, precej ustaviti, če tako predloži gosposka tiste države, katera jo je bila sprožila.

§. 23.

Odpustiti ali olajšati kazen, v katero se obdolženec obsojuje vsled pravde po §. 17 začete, ali katero je sam dobrovoljno ponudil, da jo plačati hoče, ima pravico tista država, katere sodnija je obsodila ga ali ponudo mu sprejela.

Predno se pa takšna kazen odpusti ali olajša, mora se tisti državi, katere postave so bile prestopljene, dati prilika, da v tem izreče, kar meni.

§. 24.

Zastran vsake kazenske pravde, ki se je v drugi državi spričo prestopa colnih postav te države ali vsled §. 17 začela, bodo sodnije vsake pogodbene države imele dolžnost, na zahtevanje pristojne sodnije:

1. Priče in zvedene može, ki prebivajo v njih sodnem okolišu, pod prisego izpraševati in priče, ako je treba, primorati k povedbam, kjer bi se jih po dežel-

nih postavah ne smeje odreči, n. pr. kolikor te povedbe ne zadevajo lastne sokrivnje prič ali pa takih okolišnosti, katere niso v tesni zvezi z obdolžbo;

2. opravljati uradne ogledne in poverjevati mnenja;

3. narejati, da taki obdolženci, kateri bivajo v okolišču zaprosene sodnije, pa niso državljani države, katere je sodnija zaprosena, dobé v roke povabila in rzsodbe;

4. prestopnike z njih premakljivim blagom vred, kateri se zapazijo v okolišču zaprosene sodnije, prijeti in izročiti, če prestopniki niso državljani iz države, katere je sodnija zaprosena, niti iz take druge države, katera je s pogodbami zavezana, da takšen prestopnik kakor gre preiskovati in kazniti dade.

§. 25.

V tem dogovoru ali kartelu razumejo se pod „colnimi postavami“ tudi prepovedi vvoza, izvoza in prevoza, in pod „sodnijami“ (sodišči) vse tiste gosposke, kateri so v vsaki pogodbenih držav postavljene za preiskovanje in kaznjenje prestopov lastnih takšnih postav.

§. 26.

Z zgornjimi odločbami se ne preklicujejo ali spreminjajo kake še dalje segajoče dovolitve med državama pogodnicama gledé na udušenje kontrabanta.

Smo, pretehtavši vsa določila te pogodbe in njene priloge, odobrili jo in potrdili ter obetamo tudi s Svojo cesarsko in kraljevsko besedo za Se in naslednike Svoje, da jo bomo po vsi njeni vsebini zvesto izpolnjevali in izpolnjevatl dali.

V potrdo tega Smo pričujoče pismo s svojo roko podpisali in ukazali, udariti na-nj Naš cesarski in kraljevski pečat.

Tako storjeno v Gedelovu dne 29. decembra meseca v letu Gospodovem tisoč osem sto sedemdeset osmem, Našega cesarjevanja eden in tridesetem.

Franc Jožef s. r.

Andrássy s. r.

Po Najvišjem povelji Njegovega c. in kr. apostolskega Veličanstva

Vilhelm Baron **Konradsheim** s. r.,

c. in kr. dvorni in ministerijalni svetovavec.

Končni zapisnik.

Podpisujoč današnjega dne trgovinsko pogodbo med avstro-ogersko monarhijo in nemškim cesarstvom sta obojostranska pooblaščenca položila v pričujoči zapisnik naslednje opomnje, razlage in domembe:

K členu 1 pogodbe.

1. V členu 1 pod *b*) izrečeni pridržek raztega se tudi na tiste naredbe opreznosti, ki se storé v obrano poljedelstva, da se ne zanesó in razširijo škodljive žuželke (kakor n. pr. trtna ušica in koloradski hrošč).

2. Pogodnika bosta si vzajemno priobčevala vse z zdravstvenih ozirov izdane utesnitve občenja.

K členu 3 pogodbe.

Oba pogodnika bosta skrbela za to, da pojde notranje zakonodarstvo tako za tehničnim razvojem obrtnosti notranjemu davku podvržene, da povračilo davka ne bode presežalo v resnici plačanega davka.

K členu 5 pogodbe.

Gledé tistega blaga, katero se z ozemlja enega pogodnika na ozemlje drugega prinese na sejme ali tjakaj na negotovo prodajo zunaj sejmov pošlje in v roku poprej določenem neprodano nazaj privozi, po tem gledé muštrov, ki jih vvažajo trgovski potniki, naj dalje veljajo tisti propisi, ki se zdaj na obojostranskih ozemljih uporabljajo.

Gledé živine, ki se prižene na sejme v okoliš drugega pogodnika ter od ondod neprodana nazaj žene, bode se odprava z obeh strani kolikor je le mogoče olahkotila.

V ustanovitev istovetnosti bode se praviloma šteló za dovoljno, da se živina oznameni po plemenu ali vrsti, številu glav in po barvi, pridodavši kake posebne znakovne, ako bi jih imela.

K členu 6 pogodbe.

A. O tanjih uvetih in formalnostih, pod katerimi bodo veljale polakšice v členu 6 dogovorjene, storila se je ta domemba:

1. Pod prejo in tkanino domačega dela razumeva se v deželi sami, iz katere se pošilja, predena preja in tkana tkanina, po tem takšna preja in tkanina, ki bila sicer sirova vvažana iz vnanje dežele in po colnijski obravnavi dana v prosto občenje, a se je v deželi, odkodar se dalje pošilja, ubelila ali pobarvala ali tiskala, ter se hoče po tem v deželi, kamor se zarad požlahtnitve pošlje, še dalje predelati ali podelati.

V dokaz domačega izvira služi fabriški štampelj na blagu, oziroma potrdnica njegovega tozemskega pridelovalca.

2. Brezcolni povrat blaga, izvažanega na ozemlje drugega pogodnika za to, da se uplemeniti ali požlahtni, sme se v deželi, od kodar se je izvozilo, navezati na uvet dovolbe, izprošene pred izstopom prve poslatve blaga. Ta dovolba se daje na določen ali nedoločen čas pod pridržkom preklica ter se ne sme odreči samostalnim obrtnikom in trgovcem, kateri

- a) niso ni obsojeni niti v preiskovanji zaradi tega, da so se hoteli colu umakniti; in katerim je
- b) mogoče, da blago v požlahtnjenje izvažano v tozemstvu ali sami izdelujejo ali v zmislu točke 1 podomačijo, ali pa, kjer bi tega ne bilo, izkažejo s predloženimi izrecili tozemskih fabrikantov, da ga bodo v prihodnje od njih jemali.

Dano dovoljenje sme se komu samo tedaj nazaj vzeti, kadar se mu dokaže, da je hotel colu umakniti se, ali da je večkrat prigledne propise debelo zane-maril.

3. Stvari, za katere se hoče oprost cola, morajo se pri colnijah po plemenu in množini napovedati in v pregled dati.

Pri preji in tkanini, ki se izvažajo, da se uplemeniti, treba je ob enem izkazati domači izvir (točka 1).

4. Obrtniki, kateri prevažajo blago, da se vnanji deželi uplemeniti, smejo biti podvrženi nadzoru colnih oblastev.

5. Izvožene in zopet vvožene, oziroma vvožene in zopet izvožene stvari morajo se praviloma odpravljati pri istih colnijah, naj uže bodo te colnije na meji ali v notranji deželi. Izimke dovoljujejo pristojna colna oblastva, kjer bi vsled zemljepisne lege tistega obrtišča, v katerem se ima blago uplemeniti, in z ozirom na kraj, kamor ima uplemeničeno blago naposled priti, ne bilo moči ogniti se znamenitemu ovinku za povrat blaga k colniji, mimo katere je bilo poslano.

6. Smejo se določiti gotovi rokovi, v katerih je blago zopet izvoziti ali zopet vvoziti ter tudi pobor postavnih davščin ukazati tedaj, kadar se ti roki v nemar pusté.

7. Dopusčeno je zahtevati, da se davščine zavarujejo s pologo dotične vsote ali po kakem drugem priličnem načinu.

8. Na razlike v teži, ki izvirajo iz poprave, obdelovanja ali požlahtnjenja stvari, naj se gleda kar je prav, in če so te razlike majhne, naj se zaradi njih ne tirja davščina. Pri preji in tkanini, katerih istovetnost je nedvomno po nepokazanih znamenih istovetnosti, puščajo se vse težne razlike iz ozira.

9. Določila gledé izkaza domačega izvira in gledé potrebe posebnega dovoljenja za pošiljanje blaga v požlahtnjenje (točke 1—3) naj se ne uporabljajo:

- a) na stvari v popravo izvažane in po tem zopet vvažane,
- b) na stanujoče v mejnem okraji rokodelce in namezdnike, kateri svojo navadno tvarino čez mejo v svoje stanišče prenašajo, da jo doma podelajo in podelano zopet brezcolno nazaj prinašajo. Dela nabiravci (faktorji), ki posredujejo porazdelbo dela med namezdnike (za mezdo ali lon delajoče), smatrajo se za namezdnike.

Na temelji te domembe (točke 1—9) sta si obojostranska pooblaščenca z notama današnjega dne vzajemno priobčila tiste propise v podrobnosti, katere za uredbo in prigled voženja blaga v namenu požlahtnitve izdati, si pogodnika vzajemno priznavata pravico. Nego oba pogodnika si pridržujeta, da hočeta to reč po potrebi, kolikor se le dá, polajšati in uprostiti.

B. Soglasje bilo je v tem, da se v starejših dogovorih in postavah ukrejnene polakšice obmejne trgovine s prteno prejo in sirovim ne beljenim platnom za ta čas, dokler trpi ta pogodba, v veljavi pridržé s tem pristavkom, da omenjeni dogovori z iztekom te pogodbe brez poprejšnje odpovedi svojo moč izgubé.

Sosebno je dogovorjeno, da naj se za veljavnosti te pogodbe sirova lanena rokotvorna preja vzajemno šteje na cola prosto in da sme sirovo nebeljeno platno na mejni liniji od Globčic do Seidenberga v Gornjih Lužicah na belilnice in platnarske sejme Prusko-Sleškega, po tem na meji od Ostrice do Šandave na Saskem z dopustnicami brezcolno vhajati.

Kar se tiče polakšic v trgovanji s sirovo laneno prejo, katera se z ozemlja enega pogodnika prinese na ozemlje drugega, da bi se ondi ubelila ali potkala ter se ubeljena ali potkana nazaj prinese, priznava se, da preja ne potrebuje ni biti v osnutku niti plombirana, in da je dovolj, pri izvozu, oziroma vvozu povedati množino in vrsto (le to pri mašinski preji samo po mejah tenkosti, in po čisti teži), more biti tudi pridržati nekaj preje v pokušnjo ter pri vnovičnem izvozu, oziroma vvozu izkazati, dá se ubeljena ali v platno potkana preja po vrsti in množini sklada z izvoženo sirovo prejo. Primerno naj se gleda na razlike v teži, napravljene z belilom ali glajenjem.

B. C. Oba pogodnika sta enih misli v tem, da naj dozdanje polakšice v občenji med prebivalci obojostranskih mejnih okrajev tudi naprej ostanejo, kar se tiče njih lastne potrebe za popravo ali drugo rokodelsko obdelovanje, kateremu naj se domačo delo za mezdo šteje enako. Kolikor takšne olakšice niso obsežene v občenji na požlahtnitev merečem, naštete so v prilogi B. Gledé colnih ugodnosti, pri katerih se uporabljata pojma: mejni okraj in mejni prebivalec, priznavajo se mejni okraji, kakor so zdaj v obeh državah, za tiste, za katere naj veljajo takšne colne ugodnosti. Ako bi se razsežaj mejnih okrajev predrugačil, veljajo te colne ugodnosti za obmejni pas, ki je po deset kilometrov oddaljen od meje ali granice.

K členom 5, 6 in 7 pogodbe.

Polakšice dogovorjene v členih 5, 6 in 7 uporabne so pod prigledi, ki jih ustanavlja dogovor med Avstrijo, Bavarijo, Virtemberškim in Badenskim od 20. februvarja 1854, tudi na občenje čez Bodamsko ali Konstaško jezero.

Pridržuje se pregled omenjenega dogovor gledé takih njegovih določil, ki so vsled resnično predrugačenih razmerov premene potrebna.

K členoma 6 in 25 pogodbe.

Deželski deli, izločeni iz obojostranske carinske okolije, so ti le:

I. V državah avstro-ogerske monarhije:

1. Trgovsko mesto Brodi v Galiciji;

2. svobodna pristanišča Trst, Reka (z lazaretom Martinšico), Baker, Kraljevica, Senj in Bag, vsa ta pomorska pristanišča z dotičnimi brezcolnimi okolinami;

3. mejna grofovina Istra z Kvarnarskimi otoci;

4. Kraljevina dalmatinska.

II. V nemškem cesarstvu:

1. V Prusiji: mesto Altona, del mesta Wandsbeck in vasi Marienthal, pristanišče Geestemünde s svobodno okolino Geestendorf in Lehe, Labski otoci Altenwerder, Krusenbusch, Finkenwerder (brez Finkenwerder-Blumensand-a), Kattwieck, Hoheschaar, Neuhof in del Wilhelmsburga;

2. na Oldenburškem: pristanišče Brake;

3. svobodno mesto Brema in njeno obmestje razen mesta Vegesack, zemljišč „holländische Aussendeichsländereien“, na desnem bregu Vume in na levem bregu Ohtuma ležečih kosov Habenhausen-skih, Arsten-skih, Buntethorsteinweg-Neuland-skih in enega kosa polj Woltmershausen-skih;

4. svobodno mesto Hamburg in njegovo obmestje brez:

- a) mesta Bergedorf, kraja „Vierlande“, fogtij Reitbrock, Ochsenwerder, Patenberg, Spadenland, največega kosa fogtije Billwerder in nekega dela fogtije Billwerder-Ausschlag;
- b) fogtij Langenhorn, Grossborstel, Fuchsbüttel, Kleinborstel, Ohlsdorf in enega kosa fogtij Alsterdorf, in Barmbeck;
- c) urada Ritzebüttel, trgov Ritzebüttel in Kukshaven z izimkom Kukshaven-skega vnanjega jeza (Aussendeich);
- d) fogtij Morburg in Moorwerder, vosi Geesthacht in krajev Grosshannsdorf, Schmalenböck, Beimoor, Wohldorf, Ohlstedt, Volksdorf, Farmsen in Kupferdamm, Lehmbrock in Bernee.

5. Na Badenskem: otok Reichenau, Bittenharter Hof, kraji in dvori Büsingen, Jestetten (s Flachshof, Gunzenriederhof in Rentehof), Bottstetten (s Balm, Dietenberg, Nack, Locherhof in Volkenbach), Dettighofen (s Häuserhof), Altenburg, Baltersweil, Berwangen in Albführenhof pri Weisweil-u.

K členu 7 pogodbe.

1. Olajšba v členu 7 omenjena, zahteva sledeče okoliščine za svoj pogoj:

- a) Blago se mora pri vhodni colniji zaradi dalje odprave s spremnico št. I (ne zaradi končne odprave) napovedati in biti opravljeno z uradnim listom, ki kaže, da in kako je bilo ondi, od kodar se pošilja, djano pod uradno zapiro.
- b) Ta zapira mora, ko se pregleduje, biti nepokvarjena in zavarovavna.
- c) Vpoved se mora zgoditi po predpisu in tako, da spričo pomanjkljive napovedi ni treba natančnega pregledovanja kos za kosom, in ne sme biti sploh nikakega suma zastran namenjene prikrate.

Če se je brez odkladanja mogoče prepričati do dobrega, da je zapira v drugi državi narejena še cela ali nepokvarjena, in da blago zavaruje, sme se tudi odkladanje in vaganje blaga opustiti.

2. Če se na posamnih mestih na Nemškem pokaže potreba, naj se na posebno prošnjo tudi voznikom blaga dopusti porabiti javno hranišče. Enaka ugodnost se pripušča tudi od avstro-ogerske strani.

K členu 8 pogodbe.

1. Zdanje zložbe mejnih colnij, ki stojé ena proti drugi, bodo še obstale. Toda vsaki vdeleženih držav je na voljo, takšno zložbo preklicati proti temu, da šest mesecev popred odpové.

Nove zložbe so pridržane dorazumenju med Avstrijo in deležnimi državami colnega edinstva.

2. Zaradi večje polajšbe v občenju bodo se tudi dalje odpravne oblasti mejnih nasprotno stoječih colnij kar se dá v sklad spravile.

Izimni razteg oblastnosti posameznih uradov pridržava se posebni domembi vdeleženih vlad.

3. Zastran postavljenja in uradnih oblasti mejnih colnij preloženih na ozemlje drugega pogodnika dogovorila so se naslednja načela:

- a) Colnija, ki je popred na zemlji svoje države stala, pa se preloži na óno stran, ima še dalje ime poprejšnjega kraja, kateremu se pa pridodá ime novega kraja. Na onostranskem ozemlju vnovič postavljene colnije dobe ime od kraja, kjer se postavijo.
 - b) Zapornice (prečnice) se obarvajo z deželnimi barvami tiste zemlje, na kateri stojé; uradni ščit pa se opravi z barvami in grbi tiste dežele, v katero colnija spada.
 - c) Predstojnik deželne colnije skrbi za izpolnjevanje hišnega reda.
 - d) Vlada tiste države, na katere tleh stoji colnija, naj skrbi za to, da se na nje ozemlje prestavljeni uradniki v svojih colnijskih opravkih ne motijo, in da zlasti varnost njihovih službenih pisem in denarjev ne bode podvržena nikaki spotiki.
 - e) Obojestranski colni in davkarski uradniki in postavljenici, ki o kateri si bodi v pogodbi omenjeni priliki, imaje na sebi zapovedano službeno uniformo, pridejo v nasproti stoječo državo, naj bodo ondi od cestnine, voznine in brodnine, pobirane na račun države, takisto oproščeni kakor lastni uradniki in postavljenici. Nasproti pa jim prostost takšnih potnih davščin, katere pobirajo družbe, korporacije, občine ali posamni privatniki, gre samo tedaj, kadar obstoječa tarifa tako govori.
 - f) Izrečno se pripoznava, da je namen tega zlaganja nasprotno stoječih colnij sicer ta, da bi se, kar je mogoče, obojestranska uradna dela opravila ob enem, ne pa ta, da bi se blago vkup odpravljalo, da ima torej vsaka izmed obeh colnij opravljati samo tista dela, ki so ji kakor vhodni ali izhodni colniji od njene države naložena, da se pa ne sme deležiti enakih del druge colnije.
 - g) Še za naprej bodo veljali zdanji dogovori:
 - za uredbo razmerij uradnikov in postavljenecv tistih colnij, ki so preložene na zemljišče sosedne države,
 - o tem, kako naj se uradniki in postavljenici obojestranskih straž v obrano cola vedejo, občujoč z uradniki in postavljenici stražništev sosedne države,
 - o tem, v katera poslopja se imajo colnije ene države, preložene na zemljišče druge države, spraviti in za katere najemščine,
 - o troških za snaženje zloženih colnij in za kurjavo v istih,
 - o narejanju, vzdržavanju, razsvitljevanju, zapiranju in odpiranju zapornic pri zloženih colnijah,
 - o prostosti voznine za pisma in voznopostne reči pri uradnem občenju teh colnij s svojimi višimi gosposkami ali z drugimi colnijami njihne države,
 - o pravicah in dolžnostih uradnikov od colnij na zemljišče sosedne države prestavljenih, katerim so se stanišča v kakem državnem poslopju te države odstopile,
 - o colnih odpravah ob nedeljah in praznikih, zadnjič
 - o vzajemni prostosti cola za dodelane uniforme uradnikov in njih orožje.
- Službo zastran predstopnikov meje bode vsak pogodnik opravljal po dotičnih propisih, ki veljajo na njegovem ozemlju in z ozirom na posebne domembe.

K členu 10 pogodbe in k colnemu dogovoru.

1. K §. 4 colnega dogovora.

Med višje colne in davkovne uradnike, ki imajo oblast, vpogledavati znanja radi pri pobirajočih uradih nasproti ležeče colne okolije v registre ali razdelke registrov, dokazujoče prehod blaga iz nje in va-njo in ob njeni meji, in v dotične priloge, spadajo razen višjih uradnikov, na Avstro-Ogerskem: višji uradniki velikih colnij, finančne straže nadkomisarji in komisarji, na Nemškem: udje glavnega ali velikega urada in višji prigledniki (kontrolorji).

2. K §. 5 colnega dogovora.

Priznava se za nespotikljivo, da naj se mejni nagledniki (finančni stražniki) v odvrčanju in zasledovanju kontrabanta med sabo podpirajo in eden drugemu neposrednje poročajo vse, kar bi kdo o tem zapazil. Toda v tem je bilo enomislije, da naj se posvetovanje, katero se ima od časa do časa in o kaki posebni priliki goditi o tem, kako bi se dalo kaj s sodelovanjem bolje opraviti, opravlja samo med obojestranskimi višimi colnimi in davkarskimi uradniki.

3. K §. 6 colnega dogovora.

Priznava se, da obojestranski colni in davkarski uradniki, kadar zasledovaje kakega kontrabantarja, ali pa iskaje stvari ali sledu od prestopa colnih postav njihne države, stopijo na zemljo druge države, ondi nimajo storiti drugega nego da ondotnim županom ali gosposkam predložé, kar bi bilo za pozvedbo dogodka in iznajdbo storiveca ter za zavarovanje dokaza potrebno storiti, da zahtevajo nabiranje vseh dokazov gledé na dovršeno ali poskušano prikrato cola, in pa po okolnostih začasno odvzetje blaga in zaprtje storivecev, da pa nasproti imenovani uradniki na tujih tleh ne smejo ni storiveca prijemati ni blaga zadržavati ni svojega orožja rabiti. Če bi pa uradniki ti zasledovaje in priganjaje koga bili osebno napadeni in prisiljeni tako, na tujih tleh, braneč sami sebe, orožje rabiti, bodo za vsak primer posebej gosposke tiste dežele, v kateri se to primeri, po postavah ondi veljavnih razločile, če je bilo sploh ali v takem obsegu, kakor se je zgodilo, potrebno poprijeti za orožje v odboj posilnega napada.

4. K §§. 6 in 11 colnega dogovora.

Obojestranski colni in davkarski uradniki smejo, prestopivši v drugo državo pogodnico iz kakega v §§. 6 in 11 colnega dogovora povedanih namenov, biti ravno tako oboroženi, kakor je za opravljanje službe v lastni deželi zapovedano.

5. K §. 8 colnega dogovora.

V tem je bilo enomislije, da bo, dokler se sme v mejnem okraju tuje nezacolano blago samo na mestih, kjer je kaka colnija, in ondi samo v colnijskih skladiščih ali saj pod takim prigledom hraniti, da bo krive rabe dovolj obvarovano, za zvršitev dogovorov §. 8 dovoljno, če se obojestranskim colnim gosposkam

naroči, naj hranišča omenjene vrste in pa zalogo tujega zacolanega in domačega blaga v mejnem okraju po načinu postavno dopuščenem tako prigledujejo, da bodo, kakor je prav, ozirali se tudi na colne interese drugega pogodnika.

6. K §. 9 colnega dogovora.

V izvod dogovora pod lit. a) §^{fa} 9 bodo se obojostranskim uradom posebej naznanile tiste stvari, katere so v nasprotni colni okoliji na vvozu in prevozu prepovedane ali posebnega dovoljenja potrebne.

7. K §. 10 colnega dogovora.

Po §. 10 colnega dogovora bodo se rešitev varščin danih za vnovični izvoz nezacolanega blaga in odpustila ali povračila pristoječe za izvoz stoprv tedaj dodelila, kadar se s potrdnico vhodnega urada izkaže, da je blago, iz nemške colne okolije na Avstro-Ogersko ali na robe izvoženo, bilo na Avstro-Ogerskem, oziroma v nemški colni okoliji zglašeno.

V oziru na zvršbo teh določil bilo je enomislije v tem, da naj ostane pri dozdanjem postopanju po meri naslednjih propisov :

a) Pri navadnem prehodu voženega blaga, kjer ga obojostranske mejne colnije po carinskih zakonih na izvozu, oziroma na vvozu odpravljajo, predokazuje ga zarad napovedne potrdnice mejna colnija izhodne države na mejno colnijo vhodne države, in to na samih odpravnih papirjih, kateri blago spremljajo. Poslednjič omenjena colnija izdá napovedno potrdnico, udarivši na-njo uradni pečat, in pristavivši uradni podpis z besedami :

„Napovedano (zglašeno) in pod št. reg. vpisano“.

b) Pri prehodu blaga po železnici voženega veljá isti postopek, tudi če se blago na izvozu pri colniji v notranji deželi a na vvozu pri mejni colniji ali pa na izvozu pri mejni colniji a na vvozu pri notranji colniji ali naposled i na izvozu i na vvozu pri notranji colniji odpravlja.

Da pa bode tedaj, kadar se blago na vvozu odpravlja pri notranji colniji, le-ta colnija vedela, katero izmed preodkazanega mu v napovednem postopku blaga je prestopilo mejo pod vezanim prehodom, zabeleži mejna colnija vhodne države na temelji odpravnih papirjev priobčenih mu od mejne colnije izhodne države pri dotični številki nakladnega spiska, katera colnija izhodne države je blago na izvozu odpravljala, in v kateri register in pod katero številko je ondukaj vpisano. Takó bi torej n. pr. pri blagu na Dunaj namenjenem, katero je s spremnico prišlo v Vratislavo ter se je ondi odpravilo na izvozu čez Bogumin, avstrijska mejna colnija v Boguminu, katera blago v napovednem postopku odpušča na Dunaj, na temelji spremnice priobčene ji od pruske mejne colnije v Boguminu, v nakladnem spisku pri dotični številki pristavila opomnjo ali beležko :

„Pod vezanim prestopom od Vratislave, spremnica. Prej. register št.“

A da tudi izvozno-odpravna colnija, prejemši nazaj odpravne papirje po mejni colniji vhodne države za zglasitev potrjenih, brž izvé, katera colnija vhodne države blago po carinskih zakonih na vvozu odpravlja, oddá ji

mejna colnija vhodne države napovedno potrdnico o blagu, katero je ona v napovednem postopku odpustila na katero notranjo colnijo, tako:

„Po nakladem spisku št. . . . zglášeno in z napovednico št. . . . v
odpuščeno“.

Pri zloženih colnijah, ki imajo znamenito po železnicah voženega blaga odpravljati, naj vendar bode dovolj, če vhodne colnije prejem nezacolanega blaga, s tem potrdijo, da uradni štampelj na odpravne papirje druge strani udarijo.

- c) Pri poštni vožnji, naj se blago vozi na navadnih poštnih vozéh ali po železnici, oskrbuje mejna colnija izhodne države izvozno odpravo blaga pod vezanim prestopom prehajočega. Zapira se mora pregledati ali ostaja ista pri posamnih kosih ter mejna izhodna colnija le to potrdi na vpovedi blaga namenjeni za mejno vhodno colnijo, udarivši na njo uradni pečat z besedami

„Svinčena } zapira od I. I. puščena,
„Pečatna }

tako da vsi poštni kosovi, kateri iz vezanega prestopa izhodne države vhajajo, k mejni vhodni colniji pod uradno zapiro in z uradno potrjeno vpovedjo pridejo in se z njo morajo na dotično notranjo colnijo odpustiti, ako se njih vvozna odprava po carinskih zakonih ne zvrši ondukaj. Colno-odpravne papirje mejne izhodne colnije ona tudi z blagom vred pošilja na mejno vhodno colnijo, katera jih v dokaz vhodne zglasitve odštampilja in po tem precej nazaj odpravi.

Enomislije je v tem, da se pri zloženih colnijah na železnici in sosebnostno tam, kjer pošte neposrednje prehajajo v istih železnocestnih poštnih vozovih brez prenakladanja poštnih kosov, ter le-ti kosi, nekaj pod posamezno, nekaj pod prostorno zapiro dohajajo, oziroma dalje odpravljajo se, sme opustiti potrdba izhodne colnije o zapiri na vpovedih blaga namenjenih za mejno vhodno colnijo in da bode dovoljno, če izhodna colnija colno-odpravne papirje, brž ko pošta pride, vhodni colniji v vpogled in zarad odštamljanja vroči.

8. K §. 11 colnega dogovora.

Domemba o točkah omenjenih v §. 11 pridržuje se pogajanju med Avstrijo in meječimi nemškimi državami.

Colnijska odprava živine čez obojstransko mejo na železnicah prevažane naj se, kolikor bode koli mogoče, pospeši in olahkoti. — Vrši naj se tudi po noči, če se vožnja poprej napové in železnocestne uprave takó predložé, ako se to dá zediniti s popolnoma zanesljivo zvršbo službe.

9. K §. 13 colnega dogovora.

Po §. 13 colnega dogovora naj bodo na prestopih prepovedi gledé vvoza, izvoza in prevoza drugega pogodnika postavljene najmanj iste kazni, katerim so enakšni ali podobni prestopi lastnih davščinskih postav podvrženi.

V tem je bilo edinomislije, da se v tistih državah, v katerih se prestopi z policijskih ozirov izdanih prepovedi vvoza, izvoza ali prevoza ne smatrajo za prestopne davščinskih postav, ne morejo uporabljati niti kazni, postavljene v obrano rečenih davščin, marveč da je uporabljati dotično kazensko postavo,

kar pa ne brani preganjati storivca tudi po colni kazenski postavi, kadar je storil ob enem tudi colni prestopnik.

10. K §. 14 colnega dogovora.

Preiskovanje smejo nasvetovati na Avstro-Ogerskem finančna okrajna ravnateljstva, oziroma finančna ravnateljstva, in finančni nadzorniki a na Nemskem glavni ali véliki uradi. Obojstranska oblastva naj take nasvete pošiljajo eno drugemu, da se napravi, česar bode dalje treba.

11. K §. 21 colnega dogovora.

Poleg kazni je treba potirjavati tudi dohodke, katerim se je prestopnik umaknil, z dopustninami vred.

12. K §. 22 colnega dogovora.

Kar je v odstavku 3 §^{ta} 20 ustanovljeno o tem, kdo nosi troške, veljá tudi za ustavljeno preiskavo, o čemer se tu govori.

K členu 11 pogodbe.

Edinomislje vlada v tem, da je narodno ribarstvo izločeno od določil pričujoče pogodbe.

Ieznačba pomorskih ladij in njih tovora v obojstranskih morskih pristaniščih, katera je izgovorjena, ne razširja se:

- a) na darila (premije), ki se dajejo za novonarejene pomorske ladije ali katera bi se dajala, na kolikor ta darila ne obstojé v oprostitvi od pristaniških ali colnih pristojbin ali v ponižanju takšnih pristojbin;
- b) na privilegije za tako imenovane Yachtclubs, ki so lastnina tretjih držav.

K členoma 16 in 18 pogodbe.

1. Odločbe v členu 16 in 18 zapopadene veljalo tudi za ta primer, kjer bi bilo prenakladanje treba za to, ker imajo železnice različno kolesnico (kolejo). Če ravno se iste odločbe niso mogle razširiti tudi na drugo kako prenakladanje blaga po železnicah voženega, priznava se vendar, da kjer bi kraja, od kodar se blago naloženo vozi in kjer se ima rztovoriti, bila tako daleč narazen, da bi treba bilo prenakladanja, naj se ne izključi razšir ónih ugodnosti na take primere, kjer se blago pod dovoljnim nadgledom prenaklada.

2. Poštno blago, katero se na železnicah po ozemlji ene pogodbene države iz druge ali v drugo državo pogodnico prepeljuje, naj bo, ako se vozi v shrambah prav zaprtih in če se iz poštnih colniji pristopnih pisem vidi število, zapopadek ali vsebina in sirova teža posamnih kosov, oproščeno povedi (deklaracije) in pregleda (revizije) tako v notranji deželi kakor na meji, in pa colnijske zapire na posamnih poštnih kosih tudi takrat, kadar se zavolj prehoda z ene na drugo železnico mora prenakladati.

Zastran rečí, ki se pošiljajo s pošto okoliš prahajajočo, dopuščeno je tudi, da se ne pové zapopadek posamnih poštnih kosov.

3. V tem je bilo edinomislje da v drugem odstavku člena 18 in zgori pod 2. dogovorjeno oproščenje blaga po železnicah voženega in poštnega blaga od

colnijskega pregleda ne brani zvršbe takega pregledovanja, kjer je bilo ovajeno, ali kjer je bil utrjen sum, da se namerja colni prestopok.

4. Colna odprava vzajemno po železnicah vožnega blaga naj se, kakor doslej, godí po določilih, ki so razvidna iz priloge *C* zvršitvenega zapisnika k pogodbi od 11. aprila 1865. Pri tem naj polakšice železnocestnega voženja, obstoječe med Avstro-Ogerskim in dotičnimi nemškimi državami, kolikor bi šle dalje nego omenjena določila, še dalje v veljavnosti ostanejo. Takisto naj tudi še dalje veljajo v prilogi *D* (zvršitveni zapisnik 1855) obseženi propisi o zapiri ladij.

K členu 19 pogodbe.

1. Kar se tiče obiskovanja trgov in semnje, dosegla se je domemba o formi izkaza, katerega morajo podložniki drugega pogodnika, hoteči biti deležni izrečene v prvem odstavku člena 19 ugodnosti, s sabo imeti, po tem, kar kaže priloga *C*. Izdajale bodo takšen izkaz gosposke tu doli pod 2 imenovane.

2. Tisti obrtniki, kateri hočejo na zemlji druge pogodbene države blaga nakupovati ali naročnikov za blago iskati, pripuščali se bodo k temu brez davščine na podlogi obrtnijskih izkaznic, ki jih izdajejo domače gosposke.

Te izkaznice naj se izdajejo po obrazcu priloženem pod *D*.

Izdajejo jih pa tiste gosposke, katerim je izdajanje potnih pisem po zdanjih pogodbah izročeno. Vsaki izmed pogodbenih držav je prihranjeno, da sme, če se ji zdí, zmerno pristojbino za izdatbo jemati.

Da se pomote in izopake odvrnejo in ubranijo, naj se izkaznice, po eni obliki za Nemčijo in za Avstro-Ogersko narejene, po formatu in barvi ločijo od potnih izkaznic (Passkarten), naj vsako leto drugo barvo imajo, naj bodo take velikosti, da se lahko v žepu s sabo nosijo, ter naj bodo v nadpisu tako kakor potne izkaznice previdene s štampiljem, ki kaže grb in ime tiste države, v kateri je izkaznica bila izdana.

Vsakemu obrtniku, komur se izdá obrtna izkaznica, naj dotična gosposka izroči sestavek tistih predpisov, katere ima vdeleženi obrtnik zraven kakih utesnitev, ki bi utegnile obstati gledé na kupovanje in prodajanje tega ali ónega blaga posebej, v okolišu druge pogodbene države izpolnjevati.

Dotični obrtniki ali potniki v njihovi službi ne smejo imeti s sabo blago za na prodaj, toda tistim izmed njih, ki blago nakupavajo, dopušča se, jemati s sabo nakupljeno blago v tisti kraj, kamor je namenjeno. Oni smejo samo popotovaje okoli po deželi iskati naročnikov ali blaga nakupovati; stanovitno zvrševanje takega obrta v enem kraju zunaj njihovega stanovališča podvrženo je samo postavam v tistem kraju veljajočim.

K členu 20 pogodbe.

Oznamenila blaga ali ovojev njegovih, po tem fabriške in trgovske marke in pa vzorci ali muštri in modeli, katerih pravno obrano želé nemški pripadniki doseči na Avstro-Ogerskem, naj se shranjajo tako pri Dunajski kakor tudi pri Budim-Peštanski trgovinski zbornici.

Ker se mora v nemškem cesarstvu po ondukajšnjih zakonih o vsakem patentu, ki se komu podeli, uradno oznanilo izdati, ustanavlja se, da, ko bi kateri

pripadnik nemškega cesarstva na ondukaj patentiran predmet tudi na Avstro-Ogerskem pridobil privilegijo, na Nemškem tiskom izvršeni oglas dotičnega patenta, opisa in načrta takrat ne bode zakonit razlog ničnosti soper pravni obstanek isti predmet zadevajoče avstrijske ali ogerske privilegije, kadar se je uvetom postavnim primerjena prošnja za njo pri pristojnem oblastvu vložila v treh mesecih od tistega dne, katerega se je gori omenjeni oglas opravil. Ta dan se bode v tiskanicah nemških patentnih spisov na znanje dajal.

K členoma 21 in 22 pogodbe.

Pod konzuli se razumejo vsi, katerim so izročeni konzulski opravki.

Vsak izmed pogodnikov, čigar podložnikom je konzul drugega pogodnika po besedah člena 22 podelil obrambo in na pomoč bil, ima dolžnost, povrniti troške, ki so se nabrali iz tega, po istih vodilih, po katerih bi se to zgodilo za stran lastnih podložnikov od strani tiste države, katera je postavila konzula.

K členu 23 pogodbe.

Edinomisljije je bilo v tem, da pod colnijami, do katerih pošiljati uradnike v svrhu v 1. odstavku člena 23 omejeno sta si pogodnika vzajemno pridržala pravico, niso obsežena tudi oblastva colne reči ravnajoča (na Avstro-Ogerskem: finančna deželna ravnateljstva in finančna ravnateljstva, na Nemškem: colna ravnateljstva), ampak, da se pod njimi razumejo samo okrajna oblastva (na Avstro-Ogerskem: finančna okrajna ravnateljstva, finančni nadzorniki, na Nemškem: glavni ali véliki uradi s podložnimi jim krajnimi colnimi oblastvi).

Takisto je vladalo soglasje tudi o tem, da se sicer izbor colnij druge colne okolije, kamor hoče poslati uradnike v svrhu, ki jo omenja pogodba, prepušča vsakej vladi, da je pa treba vselej poprej udeleženi vladi priznaniti osebo uradnika, katerega misli, in pa tiste colnije, kamor ga misli poslati.

K členu 27 pogodbe.

Pooblaščenca sta se dogovorila, da se ta zapisnik ima ob enem s pogodbo predložiti visokim pogodnikom in da se bodo, če se pritrudi pogodba, brez drugega pritrjevanja tudi v tem zapisniku stoječe izreke in domembe štele za odobrene.

Na to se je podpisal ta zapisnik v dveh izdatkih.

V Berlinu, dne 16. decembra 1878.

(L. S.) **A. Wolkenstein** s. r.

(L. S.) **B. Bülow** s. r.

Polakšice v obmejnem občenji.

Priloga B.

1. Na kmetijah ali zemljiščih, ki jih seka colna meja obojstranskega ozemlja, smejo se dotična živina in kmetijsko orodje, semensko žito za ondukajšnje poljedelstvo, pridelki z njih dobljeni od poljedelstva in živinske reje, kolikor gre za njih odhod od ondod, kjer so se pridelali, do poslopij in prostora, kjer se mislijo

hraniti, brezcolno z okolije colne na okolijo preizpravljati na naravnih prehajališčih, kakor jih uporaba ali namemba v gospodarstvu sama kaže.

2. Obmejni prebivalci, ki morajo v onostranskem mejnem okraji obdelovati svoje ali v zakup vzete njive in travnike, ali ondukaj, vendar blizu svojega stanovališča, kako drugo poljsko delo imajo, uživajo prostost cola gledé semenskega žita za obkmetovanje omenjenih zemljišč in gledé pridelkov z njih, kakor je poljščina in žito v snopji, po tem gledé delovne živine in delovnega orodja za kmetijske opravke.

Po meri krajevnih razmerov in potrebnega dela dopušča se prestop meje tudi po stranskih potih, če izpolnijo na to stran zarad opreznosti določiti se imajoče naredbe, ako se dotičniki še tist dan vrnejo.

3. Naslednji predmeti smejo v vzajemnem občenji mejnih okrajev, kjer bi to zarad razmerov kraja želeti in mogoče bilo, pod primernimi opreznostmi, tudi na stranskih potih brezcolno vhajati in izhajati:

Izlužen ali izvržen pepel za gnoj, zidavni pesek (navaden) in kremen; drevje, grmičje, trte in druge žive rastline za presad, ali v loncih ali dežah; metle vrbove, brezove itd.; panjevi z živimi bčelami, gnoj, živalski; jajca; kresilna goba sirova; predivo in konoplje s koreninami; trava; mah; sitje; zelišča za klajo; gozdna stelja; seno, slama in rezanka; mleko; šmergelj in tripelj v kosih; glina in lončarska prst, navadna; šota in močvirna prst; tropine in droži.

4. Živina, ki se goni na pašo ali s paše vrača, sme brezcolno prek colne linije vhajati in izhajati, če se istovetnost zagotovi. Tudi pridelki od živine na pašo gnane, kakor: mleko, maslo, sir, volna in kar se je med tem izpodredilo mladine, smejo se v množini številu živine in času pašnje primerni brezcolno nazaj spraviti.

Kolikor krajevni razmeri zahtevajo, sme se prestop meje na stranskih potih pod dotičnimi lokalno določenimi opreznostmi tudi tedaj dopustiti, kadar gre za daljši čas pašnje na onostranskem mejnem okraji.

5. Obojostranski mejni prebivalci oproščeni so vsakega cola, kadar žito, semenje za olje, konoplje, lan, les, čreslo in druge take kmetijske stvari na onostranski mejni okraj prinesó v mline, da bi se ondi zmlele, sephale, razrezale itd. ter podelane zopet nazaj spravijo.

Tudi se pri tem dopušča dovoljevati izimke od pravilnega colnega postopka, kadar jih ozira vredni krajevni razmeri priporočajo, ter kak drug način namesto njega izbrati, samo da se prikrata colov ubrani. Kjer je potreba, naj obojostranske colne uprave po dogovoru primerno ustanové množino pridelkov, ki jih je namesto sirovine smeti vnovič vnesti, oziroma vnovič izvesti.

6. Vzajemna colna prostost naj se dalje razteza na vse vreče in posode, v katerih se kmetijski pridelki, kakor n. pr. žito in druga poljščina, mavec, vapno, pijača ali tekočina druge vrste in druge v mejnem prehodu navadne stvari v sosedno deželo prinašajo in ki od onod prazne po isti poti zopet nazaj pridejo.

7. Gledé formalnosti in prigledov, katerim so tu zgoraj navedene polakšice mejnega občenja podvržene, naj se uporabljajo propisi, obseženi v dogovoru od 21. oktobra 1847. Kolikor veljajo že zdaj še večje polakšice v mejnem občenji, tam naj ostanejo v veljavnosti.

Priloga C in D.**Obrazec C.**

I. I., kateri hoče s svojimi izdelki (pridelki) iti na semnje (v Avstro-Ogersko, nemško cesarstvo), izpričuje se z letem zarad njegovega izkaza pred pristojnimi gosposkami, da stanuje v I. in da je dolžan njegovemu obrtu primerjene postavne davke in davščine opravljati.

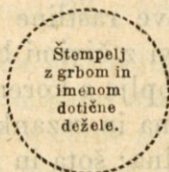
Le-to izpričevalo velja za mesecev.

(Kraj, datum, podpis in štempelj gosposke izdatnice.)

Osebni opis in pa podpis dotičnega obrtnika.

Obrazec D.**Obrtna izkaznica.**

Veljavna za leto

18

St.

I. I., kateri stanuje v I. in je namenjen, na račun

1. njegove lastne dišavarnice ondotne,
2. dišavarnice I. I. ravno ondi, pri kateri služi kakor trgovski strežje,
3. sledečih trgovcev (fabrik), namreč:

v nemškem cesarstvu in na Avstro-Ogerskem iskati naročnikov za blago in nakupovati blaga, izpričuje se s tem zarad njegovega obrtniškega izkaza, da se za obrtovanje omenje $\frac{\text{ne}}{\text{nih}}$ obrt $\frac{\text{ne}}{\text{nih}}$ $\frac{\text{hiše}}{\text{hiš}}$, v tukajšnji deželi postavno obstoječi davki imajo opravljati.

Ta isti sme od blaga, za katero hoče iskati naročnikov, samo probe (kosce za poskušnjo), nakupljeno blago pa samo s tem namenom pri sebi imeti, da ga pošlje, kamor je namenjeno.

Tudi mu je prepovedano, na račun drugih nego $\frac{\text{je}}{\text{so}}$ imenova $\frac{\text{na}}{\text{ne}}$ obrt $\frac{\text{na}}{\text{ne}}$ $\frac{\text{hiša}}{\text{hiše}}$, iskati naročnikov ali blaga nakupovati.

Iščoč naročnikov ali nakupavaje blaga mora izpolnjevati predpise v vsaki državi veljavne.

(Kraj, datum, podpis in štempelj gosposke izdatnice.)

Osebni opis in pa podpis potujočega.

Le-ta trgovska pogodba s končnim zapisnikom in prilogami vred razglašuje se tu, ker ste va-njo privolili obe zbornici državnega zbora.

Na Dunaju, 31. decembra 1878.

Auersperg s. r.

Chlumecky s. r.

Pretis s. r.

2.

Ukaz ministerstev za trgovino in finance od 31. decembra 1878,

o začasni uredbi pogodbenega razmerja do Italije za čas od 1. do vŕtevno 31. januarja 1879.

Na podlogi postave od 29. decembra 1878 (Drž. zak. št. 146), s katero se je c. kr. vladi dala oblast, v slučaji, ko bi se pred iztekom leta 1878 napravila nova trgovinska, carinska in plovstvena pogodba z Italijo, v ta konec, da se vzajemni odnošaji trgovinski uravnajo, za čas od 1. januarja 1879 do pritrdbne nove pogodbe, vendar najdalje do 31. januarja 1879 izdati ukazoma pripravne in negibno potrebne, začasne naredbe, razglašuje se z ozirom na to, da je nova trgovinska, carinska in plovstvena pogodba z Italijo bila dne 27. decembra 1878 v resnici podpisana, zastran tega s kraljevsko italijansko vlado z izmenjo izrecil ali deklaracij narejena domemba, namreč:

I z r e c í l o.

Z namero, urediti trgovinske in plovstvene razmere med Avstro-Ogerskim in Italijo za čas med iztečajem pogodbe od 23. aprila 1867 in izmenjo pritrdbil nove, dne 27. t. m. na Dunaji podpisane pogodbe, sta podpisana, prejevši, kakor je v redu, oblast za to, dogovorila se tako:

Med Avstro-Ogerskim in Italijo dne 23. aprila 1867 sklenjena pogodba o trgovini in plovstvu ostane začasno v moči do izmenje pritrdbil pogodbe dne 27. t. m. sklenjene, oziroma do 31. dne januarja 1879, vendar s tem pridržkom, da Italija sè svoje strani privoli, da Avstro-Ogersko precej uporablja na italijanski vvoz tarifo *B* pridjano pogodbi od 27. t. m. namesto tarife *B* priložene pogodbi od 23. aprila 1867 in namesto konvencionalnih tarif sklenjenih med Avstro-Ogerskim in Nemčijo, po tem Francijo, katere se v členu VIII iste pogodbe v misel jemljó.

V dokaz tega sta podpisana pričujoče izrecílo podpisala in pritisnila mu vsak svoj zasebni pečat.

Tako storjeno v dvojnem izdatku na Dunaji dne 31. decembra 1878.

V odsostvu ministra vnanjih reči:

(L. S.) **Schwegel** s. r.

(L. S.) **C. Robilant** s. r.

Na temelji te domembe in postave od 29. decembra 1878 (Drž. zak. št. 146) ukazuje se takó:

V občni avstro-ogerski colni okoliji ostane z Italijo sklenjena trgovinska in plovstvena pogodba od 23. aprila 1867 (Drž. zak. št. 108) v moči s to spremeno, da na mesto določil tarife *B* o vvozu blaga iz Italije na Avstro-Ogersko, in na mesto v členu VIII obseženih določil o postopanju z blagom italijanskega izvira

po konvencionalnih tarifah, postavljenih v pogodbah z nemškim colnim edinstvom od 11. aprila 1865 in s Francijo od 11. decembra 1866, stopijo v tarifi *B* nove z Italijo dne 27. decembra 1878 sklenjene trgovinske, carinske in plovstvene pogodbe dogovorjeni colni postavki.

Ti coli naj se precej od 1. januarja 1879 počenshi uporabljajo tako na blago, ki prihaja iz Italije, kakor tudi na blago iz drugih največ pogodovanih držav, ter odstopajo od določil občne colne tarife v naslednjem:

Začasna tarifa.

Tarifna številka	P r e d m e t	Jednica	Colni postavek v zlatu	
			gld.	kr.
4. b. 1.	Smokve (fige) posušene	100 klgr.	5	—
c.	Citrone, limone, pomaranče	"	4	—
d.	Dateljni, pistacije	"	12	—
e.	Mandeljni, sušeni	"	10	—
f.	Mandeljni, nezreli	"	2	—
8. b. 1.	Riž ali laško pšeno, oluščén	"	1	—
10. a.	Ribe, frišne, rečni in potočni raki, polži, frišni	—	p r o s t o	
c.	Ribe ne posebej imenovane, osoljene, ovojene, osušene	100 klgr.	3	—
11. K.	Mule, mezgi in osli	—	p r o s t o	
15. b.	Mesene klobase (tudi mulice, jeternice in klobase špehove)	100 klgr.	16	—
d.	Sir	"	4	40
16. a. 1.	Maslo, sirovo, soljeno, topljeno	"	4	—
17. b.	Olje maslično ali laško v sodih, mehovich in mehurjih	"	2	40
22. c.	Testovje (t. j. rezanci ali lazanji in enakšne močnate reči, nepečene)	"	1	—
26. a. 3.	Sok iz sladkega korena	"	4	—
28. c.	Limonov (citronov) sok	—	p r o s t o	
37. g. 1.	Vrvi, konopci, tudi beljeni, klejeni, vendar ne barvani	100 klgr.	1	50
Opomnja				
39. a. 2.	Gladka, samosvilenina	"	200	—
42. g. 1.	Klobuki, ne posebej imenovani, brez oprave	eden	—	10
2.	Klobuki z opravo, iz slame, trstja, ličja, sitja, ribje kosti, palmovih peres ali lesenih viter	"	—	20
61. d. 1.	Dežniki in senčniki (solnčniki) svileni	"	—	48
2.	Dežniki in senčniki iz drugih tvarin	"	—	24
65. a. 2.	Netilne svečice voščene in stearinove	100 klgr.	3	—

Samo ob sebi se torej razume, da ostanejo še dalje veljavne vse, v končnem zapisniku k omenjeni trgovinski pogodbi od leta 1867 dogovorjene polakšice v občenji, sosebnó tudi ugodnost gledé cola za sicilijanska, neapolitanska in navadna piemonteska vina.

Ta ukaz pride v moč 1. dne januarja 1879.

Auersperg s. r.

Chlumecky s. r.

Pretis s. r.